

Euthanasie psychisch lijden

Niet euthanasie voor psychisch lijden is het probleem, wel het feit dat mensen zo radeloos zijn dat ze geen andere uitweg meer zien (DM 25/10).

Hoe kunnen we als samenleving voorkomen dat mensen eenzaam en depressief worden? Wie moet daarin welke verantwoordelijkheid nemen? Hoeveel middelen hebben we daarvoor over? Vertrekt de hulpverlening niet te veel vanuit het aanbod? Wordt er wel gekeken én gevraagd wat die welbepaalde mens die zijn autonomie verliest echt nodig heeft om weer een zinvol leven te kunnen leiden? Durven psychologen en psychiaters over het muurtje van andere disciplines kijken?

Dat soort vragen beantwoorden is moeilijk en vereist de moed om bestaande structuren en praktijken in vraag te stellen. Maar het is volgens mij veel zinvoller dan de pijlen te richten op euthanasie.

Erika Vander Putten